

діяння, які є предметом корупційної угоди (наприклад, зловживання владою, службове підроблення) [2, с. 54–55].

Таким чином, кримінальна злочинність у різних її проявах становить загрозу національній безпеці держави, що потребує запровадження комплексу організаційно-правових заходів для протидії цьому явищу. Виявлення та подолання його соціальних передумов і наслідків мають стати пріоритетними завданнями внутрішньої політики України.

Список використаних джерел:

1. Білоусова О. О. Поняття і ознаки кримінальної безпеки країни / О. О. Білоусова // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 83–87.
2. Данильченко Ю. Б. Кримінально-правовий вимір протидії корупції: доцільність, ефективність, досконалість / Ю. Б. Данильченко // Право та інноваційне суспільство. – 2015. – № 1(4). – С. 54–58.
3. Жаровська Г. П. Транснаціональна злочинність як реальна загроза національній безпеці України / Г. П. Жаровська // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. – Вип. 27. – Т. 3. – С. 33–37.
4. Матвійчук В. К. Злочини проти основ національної безпеки: поняття та загальна характеристика / В. К. Матвійчук // Юридична наука. – 2013. – № 9. – С. 80–87.
5. Медведєв В. С. Організована злочинна діяльність як загроза національній безпеці України / В. С. Медведєв // науковий вісник Львівського університету внутрішніх справ. Серія психологічна. – 2012. – Вип. 2. – С. 109–117.
6. Прокоф'єва-Янчиленко Д. М. Кримінологічна безпека як інтегративна складова національної безпеки України / Д. М. Прокоф'єва-Янчиленко // Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»: зб. наук. праць. – 2014. – Т. 14. – С. 395–401.

Сліпачук Л.О.

студент,

Національна академія Служби безпеки України

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ СТРАХОВОГО ФОНДУ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Україна інтенсивно проходить шлях інтеграції в світове співтовариство, і, в зв'язку з цим, все гостріше постає проблема встановлення єдиних вимог не тільки в економічній, але й у сфері інформаційних технологій, документаційного забезпечення управління та формування системи страхового фонду документації (СФД). Саме тому, в умовах глобалізації економічних відносин, гармонізація державних стандартів із міжнародними має стрімко набирати обертів. Україні важливо набувати світовий досвід уніфікації та стандартизації процесів управління документами, а також самих форм документів, особливо в процесі формування державної системи СФД. Адже впровадження в практику стандартів та поширення єдиних правил і процедур управління документами дозволяє не допустити хаосу в даній галузі.

В Україні функції, щодо організації та забезпечення міжнародних контактів у сфері СФД, покладено на Державний департамент СФД. Міжнародне співробітництво на даний час здійснюється у двох напрямках: співробітництво в галузі науково-технічного забезпечення сфери СФД; та співробітництво в галузі стандартизації з міжнародними комітетами ISO [1].

1. *Співробітництво в галузі науково-технічного забезпечення* дозволить забезпечити вирішення питань щодо впровадження закордонного досвіду та технологій у сферах:

- виготовлення мікрофільмів та їх надійного довгострокового зберігання;
- використання сучасного мікрографічного обладнання;
- переведення документації на електронні носії;
- створення електронних архівів та страхового фонду документації на них.

2. *Співробітництво в галузі стандартизації* здійснюється через технічний комітет стандартизації ТК 40 «Страховий фонд документації», який представляє інтереси України в міжнародній організації зі стандартизації (ISO) у міжнародних комітетах: ISO/TC 46 «Інформація і документація», ISO/TC 171 «Управління використанням документів», ISO/TC 42 «Фотографія», ISO/TC 292 «Безпека».

На цей час технічним комітетом стандартизації ТК 40 розроблено 38 національних стандартів України (ДСТУ), гармонізованих з міжнародними стандартами (ISO), та здійснено експертизу 650 міжнародних стандартів на різних стадіях розроблення [2].

Співпраця з Євросоюзом з питань гармонізації міжнародних та міждержавних стандартів у сфері СФД дозволить вирішити такі основні проблеми:

- узгодження національної технічної політики України з технічною політикою, яку проводять її торгові партнери Європейського Союзу;
- врахування інтересів України під час розроблення міжнародних стандартів з метою подолання технічних бар'єрів у торгівлі, науково-технічній діяльності тощо;
- використання міжнародних стандартів з метою підвищення технічного рівня національної економіки, підвищення якості та конкурентоспроможності продукції;
- створення Міждержавного технічного комітету стандартизації «Страховий фонд документації»;
- гармонізація відповідної нормативної бази;
- проведення експертизи проектів міжнародних стандартів на різних проектних стадіях розроблення, представлених на розгляд іншими міжнародними комітетами для перевірки їх відповідності сучасному рівню розвитку науки і техніки;
- оцінювання ступеня прийняття стандартів на національному рівні та їх застосування на практиці.

На даний час Україна гармонізувала з міжнародними 38 державних стандартів. Система СФД широко використовує у своїй діяльності наступні:

- СОУ 84.2-37552598-003:2015 СФД. Нормативи витрат матеріалів у мікрографії (набрав чинності з 01.06.2015 Наказом Укрдержархіву № 88);
- СОУ 84.2-37552598-004:2015 СФД. Нормативи трудомісткості технологічних операцій виготовлення мікрофільмів страхового фонду (набрав чинності з 01.06.2015 Наказом Укрдержархіву № 88);
- СОУ 84.2-37552598-005:2015 СФД. Нормативи трудомісткості технологічних операцій зберігання мікрофільмів страхового фонду (набрав чинності з 01.06.2015 Наказом Укрдержархіву № 88).
- ДСТУ 33.210:2015 СФД. Об'єкти культурної спадщини науки і техніки. Порядок створення та формування;
- ДСТУ 33.401:2015 СФД. Порядок забезпечення користувачів документами страхового фонду;
- ДСТУ 33.303:2003 СФД. Порядок переведення мікрофільмів та мікрофіш страхового фонду документації на архівне зберігання або анулювання (набрав чинності з 01.01.2016);
- ДСТУ 33.006:2015 СФД. Державний реєстр документів страхового фонду документації України. Загальні положення (набирає чинності з 01.04.2017 згідно наказу ДП «УкрНДНЦ» від 22.06.2015 № 61);
- ДСТУ 33.209:2015 СФД. Об'єкти систем життєзабезпечення і транспортних зв'язків. Порядок створення, формування, ведення і використання (набирає чинності з 01.07.2017);
- ДСТУ 33.102:2015 СФД. Нормативна документація. Порядок створювання, формування, ведення та використовування (набирає чинності з 01.04.2017 згідно наказу ДП «УкрНДНЦ» від 22.06.2015 № 61);
- ДСТУ 33.204:2015 СФД. Об'єкти культурної спадщини: археологічні, історичні, монументального мистецтва, ландшафтні та садово-паркового мистецтва (набирає чинності з 01.04.2017 згідно наказу ДП «УкрНДНЦ» від 22.06.2015 № 61);
- ДСТУ 33.303:2015 СФД. Порядок переведення мікрофільмів та мікрофіш страхового фонду документації на архівне зберігання або анулювання (набрав чинності з 01.01.2016 ДП «УкрНДНЦ» згідно з наказом від 16.06.2015 № 56/ДСК);
- ДСТУ 33.110:2007 СФД. Комплектність документації для створення. Загальні вимоги (із зміною № 1, внесеною 01.01.2016 ДП «УкрНДНЦ» згідно з наказом від 16.06.2015 № 56/ДСК);
- ДСТУ 33.301-2003 СФД. Зберігання мікрофільмів та мікрофіш СФД. Технічні вимоги (із зміною № 2, внесеною 01.01.2016 ДП «УкрНДНЦ» згідно з наказом від 16.06.2015 № 56/ДСК);
- ДСТУ 33.302:2003 СФД. Порядок внесення змін до мікрофільмів страхового фонду документації (із зміною № 2, внесеною 01.2016 ДП «УкрНДНЦ» згідно з наказом від 16.06.2015 № 56/ДСК);
- ДСТУ 33.402:2003 СФД. Правила постачання і прийняття мікрофільмів та мікрофіш СФД на довгострокове зберігання (із зміною № 3, внесеною 01.01.2016 ДП «УкрНДНЦ» згідно з наказом від 16.06.2015 № 56/ДСК);

– ДСТУ 33.401:2002 «СФД. ПОРЯДОК забезпечення користувачів документами страхового фонду» (набрав чинності з 1.01.2015) [3].

Плідна співпраця України з міжнародними структурами, як у галузі науково-технічного забезпечення, так і в галузі стандартизації сприятиме вдосконаленню єдиної державної системи СФД.

Список використаних джерел:

1. Державний департамент СФД. Міжнародне співробітництво. Офіційний сайт. – Режим доступу: <http://sfd.archives.gov.ua/World.html>
2. Технічний комітет стандартизації України ТК 40 «Страховий фонд документації». Офіційний сайт. – Режим доступу: <http://micrography.gov.ua/index.php/uk/tk40>
3. Стандарти державної системи «Страховий фонд документації». Офіційний сайт. – Режим доступу: <http://sfd.archives.gov.ua/na.html>

Сліпачук Л.О.

студент,

Національна академія Служби безпеки України

СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ СТРАХОВОГО ФОНДУ ДОКУМЕНТАЦІЇ УКРАЇНИ

З плином часу збільшується кількість факторів і ризиків які впливають на збереження інформації. Саме тому вітчизняні вчені та фахівці займаються пошуком надійних та економічних стратегій архівування електронної інформації та її надійного зберігання у спеціалізованих фондах.

В сучасну інформаційну епоху актуальним є дослідження вітчизняного та світового досвіду створення та використання страхових фондів інформаційних ресурсів. В українському законодавстві дані сховища називають страховими фондами документації України (СФД), а в західноєвропейській чи американській практиці – довготривалими централізованими сховищами інформації або сховищами оцифрованої спадщини.

Історичні аспекти формування СФД України

Перші кроки, щодо створення державної системи страхового фонду документації (СФД) було зроблено у 1959 році, коли постановою Ради Міністрів СРСР від 13 квітня 1959 року зобов'язала Раду Міністрів УРСР здійснити комплекс заходів, спрямованих на збереження інформації, знятої на мікроплівку. Рада народного господарства Харківського економічного адміністративного району, виконуючи згадану постанову, видала 5 червня 1959 року розпорядження про організацію спеціальної фотолабораторії «для фотографування на мікроплівку» [1].

Фундамент системи СФД незалежної Української держави було закладено у 1992 році, коли було створено Державний науково-виробничий центр СФД